

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2069/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Катанић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинскоправне послове – Одељење у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 13847/10 од 17.03.2011. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду да се о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 13847/10 од 17.03.2011. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 13847/10 од 17.03.2011. године.

Образложење

Пресудом Другог општинског суда у Београду П 7101/07 од 29.10.2009. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљеног страха исплати 200.000,00 динара, на име наружености 80.000,00 динара, на име умањења опште животне активности 450.000,00 динара (укупно 730.000,00 динара), са законском затезном каматом од 29.10.2009. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да се тужена обавезе на исплату накнаде нематеријалне штете због претрпљеног бола од 180.000,00 динара. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 173.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 13847/10 од 17.03.2011. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац захтевао исплату накнаде нематеријалне штете од Републике Србије - Министарство одбране за претрпљени страх 200.000,00 динара, на име наружености 80.000,00 динара, на име умањења опште животне активности 450.000,00 динара (укупно 730.000,00 динара), са законском затезном каматом од 29.10.2009.

године, као дана пресуђења до исплате, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 395. ЗПП, из свих законом прописаних разлога.

Решењем РЗ 16/21 од 16.12.2021. године Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама чл. 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП нису испуњени. У конкретном случају не ради се о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити о потреби новог тумачења права, код утврђења да је рок застарелости из члана 377. став 1. ЗОО, прописан за застарелост кривичног гоњења за штету насталу кривичним делом истекао пре подношења тужбе 26.11.2007. године. Такође, уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је на другачији начин одлучено у истом или сличном чињенично-правном односу, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се у овом парничном поступку примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.11.2007. године, а преиначена повећањем захтева 12.05.2009. године. Вредност предмета спора на дан преиначења износи 910.000,00 динара, што представља динарску противвредност износа од 9.609 евра. Правноснажна пресуда која се ревизијом побија донета је 17.03.2011. године.

Према Закону о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), чланом 38. новелирана је одредба члана 394. ЗПП и прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом имовинско-правном спору вредност предмета спора означена у тужби очигледно не прелази динарску противвредност 100.000 евра на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић